

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№11 (96) листопад 2012 р.

21 жовтня митрополит Луцький і Волинський Михаїл освятив новий храм Рівноапостольного князя Володимира у с. Тарасове Луцького районного деканату (на світлинні інформаційної служби єпархії). Із ним співслужили декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель парафії священник Юрій Янчук та інші панотці. У казанні владика підкреслив, що дім Божий – це місце, де грішник може стати праведником, адже тут людина набирається му-

дрості, вчиться терпіння, любові, прощення. Наприкінці Відправи архіпастир нагородив жертводавців. Орденів удостоєні: Марія Якубовська (сільський голова) – Великомучениці Варвари, Сергій Мартинюк – Святителя Миколая Чудотворця, Олександр Лазурко, Сергій Голиков, Андрій Разумовський – Рівноапостольного князя Володимира III ступеня. Інших благодійників відзначено благословенними грамотами Патріарха і митрополита.

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

27 листопада – апостола Пилипа; заговини на Різдвяний піст (запуст на Пилипівку)

Святий апостол Филип народився у місті Віфсаїда в Галилеї (Палестина). Знаючи передбачення старозавітних пророків, він очікував пришествия у світ Спасителя. І коли Христос покликав Филипа, він не вагаючись пішов за Ним. Після Зішестя Святого Духа на апостолів Филип усердно став гласити Слово Боже, хрестячи людей і звершуючи багато чудес.

Після Вознесіння Господа апостол Филип навчав Христового вчення в Галилеї, супроводжуючи проповідь різноманітними дивами. Так, він воскресив немовля, яке померло на руках матері. З Галилеї попрямував до Греції і проповідував серед юдеїв-переселенців.

Апостол Филип викрив брехню первосвященника, який говорив, що учні Христові буцімто викрали і сховали тіло Ісуса Христа, – розповів, як фарисеї підкупили варту.

З Еллади Филип вирушив у Парфію, а потім прибув у Фригію.

Його казання мали велику силу і вплив, але викликали гнів у язичників. За проповідь Християнства святий апостол Филип, за імператорства Доміціана, разом із апостолом Варнавою був розп'ятий на хресті. Помираючи, Филип, як і його Великий Учитель на Голгофі, молився за своїх розпинателів, просячи у Бога їм прощення.

Пам'ять святому апостолу Филипу Церква звершує двічі на рік – 27 листопада і 13 липня. Не слід плутати його із Филипом від 70-ти апостолів, пам'ять якого – 24 жовтня і 17 січня за н. ст. Іменем апостола Филипа називається піст перед святом Різдва Христового, що розпочинається 28 листопада (у народі кажуть – Пилипівка). Триває він аж до 7 січня. У церковному уставі називається так само, як і Великий піст, – Чотирнадцятницею, тому що триває 40 днів. Різдвяний піст є для нас освяченням, тайним оновленням.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця найпопулярніша волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 1 грн 48 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – 91241. Архів основних публікацій «Волинських єпархіяльних відомостей», радіопередач, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavia.volyn.ua

ХРОНІКА

**У Володимирському
міському деканаті**

27 вересня клірик собору Різдва Христового протоієрей Євген Рябець благословив початок Всеукраїнського турніру з футболу ФСТ «Спартак» серед юнаків 2000–2001 рр. народження. Після молитви душпастир звернувся до учасників із вітальним словом, нагадавши біблійні слова, що тіло це храм духа, й окропив фізкультурників освяченою водою.

**У Володимирському
районному деканаті**

Протягом вересня помічник благочинного протоієрей Микола Гінайло, голова Благодійного фонду «Матері Божої неустанної поміччя», спільно з іншим духовенством передав іграшки для дитячих садків у селах Стенжаричі, Березовичі та «Дзвіночок» у Володимирі. Раніше подібні заходи було проведено у навчальних закладах міста.

9 жовтня духовенство взяло участь в урочистості місцевого військового комісаріату з нагоди осіннього призову юнаків до Збройних сил України. Зокрема, о. Микола виголосив напутнє слово й окропив хлопців освяченою водою, а священник Микола Баган кожному вручив образок.

**У Ковельському
районному деканаті**

9 жовтня, в день апостола і євангеліста Йона Богослова, у с. Будиче декан протоієрей Іван Бонис освятив хрест на місці майбутньої каплиці на честь цього святого (поки що богослужіння в невеличкому селі відправляють у пристосованому приміщенні). Із ним співслужили настоятель протоієрей Іван Оринчак та інші священники. Разом з усіма молився сільський голова Ярослав Кушнирук.

Звертаючись до присутніх, благочинний наголосив, що найбільшою радістю для людини є спілкування з Богом, і побажав вірянам невдовзі збудувати каплицю, щоб підносити в ній молитви до Всевишнього.

Приречені на біль?

12 жовтня завідувач відділу організації благодійності та соціального служіння єпархії Валерія Лесюк на запрошення Благодійного фонду «Стопрак» взяла участь у круглому столі у Волинському прес-клубі, приуроченому до Всесвітнього дня хоспісної і паліативної допомоги, що припадає на другу суботу жовтня щороку. До обговорення долучилися головний лікар обласної лікарні «Хоспіс» Володимир Бачинський, представник МБФ «Відродження» Ксенія Шаповал-Дейнега, представники міської влади, громадськості.

Як допомогти невиліковно хворим людям? Як полегшити їх останні страждання? Чи має право важкохворий на гідну смерть, без постійного болю? Чи не катуванням душі й тіла є такі муки? Ці та інші питання обговорювалися під час заходу.

Щороку майже 428 тис. осіб в Україні потребують допомоги для полегшення симптомів невиліковних недуг. Такими є дані дослідження міжнародної правозахисної організації «Х'юман райте ветч» (2011 р.) разом з українськими громадськими активістами. Зібрані свідчення довели: права пацієнтів у нашій країні систематично порушуються. Існуюча система доступу до знеболення прирікає їх на невинуваті страждання та принизливе поводження. Намагаючись забезпечити належний догляд, родичі та близькі пацієнтів проходять через тяжкі випробування, що можуть бути прирівнені до тортур.

«Життя – всього лише пара із чайника. Пара – то наш пропуск на небеса». Такі слова пролунали з уст онкохворого юнака, котрий боровся зі страшною недугою, вгамовуючи нестерпний біль 10 літ (у 2010 р. помер), у документальній стрічці «50 міліграмів – недостатньо», продемонстрованій під час заходу. Мама головного героя Владислава говорила: «Коли я виходжу до аптеки або до магазину, а на це затрачаю приблизно сорок хвилин, – ото ніби й пожила». Очі цієї мами інколи сяяли й від щастя. Тоді, коли сина прийшли відвідати добровольці. Тоді, коли її кровинка завдяки цим небайдужим могла вдихнути свіжого повітря, бо нові друзі вивозили його в інвалідному візку на прогулянку...

— ХУДОЖНЄ СЛОВО

24 листопада ми відзначаємо День пам'яті жертв голодоморів. Молимося в церквах, ставимо свічки у вікнах домівок. Прочитайте, будь ласка, й новелу на цю тему зі збірки «Тетрамерон», що цього року вийшла у єпархіяльному видавництві «Ключі».

МАННА НЕБЕСНА

Тимчиха лежала, і її розум обсіли тяжкі гадки, як воронячча – голеє гілля. Часами щось їх полохало, вони з невдоволенням каркотом злітали, та знову обліплювали гіллячки чорним листом.

З осені в Чураях не співали. То все було – скільки світ стоїть – співали Чураї: і на полі, і з поля, і вечорами на вигоні, розлого, розкотистого, і при колісці, тихенько, вуркітливо, і в церкві, й поза церквою... Теперечки не співають. Не співали ні весільних, ні колядок. Навіть не голосять за померлими.

...Спершу зняли дзвони. Захриплий агітатор із міста, аж червоний з натуги, як той прапор, так уже кричав-розпинався, так уже перекопував усю громаду, як то нині важливо познати дзвони з церков, щоб переплавити й поробити з них трактори, – їм же, селянам, щоб не горбилися за плугом. Але його слова забував дзвін, що гув без угаву, гув та й гув, уселяючи в усій околиці тривогу й надію. Людей тривожив той гул, бо віщував, що ось і до церков підступили окаянні, та все ж надіялися, що, може, минеться.

Не минулося. Солдат, який був з агітатором, поціливі і дзвонаря, і той, закривавлений, впав із дзвіниці, і всі, нажахані, розійшлися, розбіглися. Утекла з усіма й Тимчиха.

Потім приїхали закривати й саму церкву. Знову збігся народ, знову кричали, янчали, знов переконував уповномочений з города і свої чураївські активісти. Та щойно загону скомандували «Цельсь!» і закін прицілився, як один за одним стали відходити православні й за кілька хвилин церква лишилася стояти самотньою бранкою.

А ще перед тим не стало в Чураях добрих господарів, які найбільше й жертвували на храм. Тепер вони – хто в землі, хто серед снігів, а біднота що може?!

А ще переогодом ходили по хатах і знімали образки зо стін. Хто кричав, не давав – з рук вивирали, хто мовчки дивився, остовпіло, а були й такі, що самі несли й кидали в кострище. Його активісти розклали там-таки, перед храмом.

Із їхньої хати винесли теж. Тимко не боронив, бо ж у Червоному козацтві за радянську владу з петлюрівцями бився, кров проливав.

Але один образок Тимчиха таки вберегла. В коморі, за боднею. Старий-старий, темний, закіптюжений, його туди ще свекруха-небіжка винесла.

Щоранку й щовечора Тимчиха заходила до

комори, виймала ікону, молилася й похапцем ховала знову за бодню.

...Тепер і бодня порожня, і в коморі як виметенно. Тепер село вмирає, і ніхто не голосить над мертвими. Не співали обжинкових, і весіль не справляли. Вигибають Чураї.

Спершу поїли тих кілька гусок, що залишили їм більшовики після колективізації. Потім з'їли Бровка й Мурку, полювали на голубів і на тих ворон, що сидять чорним листом по об'їденім гіллі. Правда, людей на їхньому кутку це не їли, тільки сусідська Одарка хотіла собі відрубати руку, щоб наварити дітям м'яса.

Тимко помер, усе безтямно дивлячись на портрет Леніна, щось ледь-ледь ворущачи губами. Як образки віддав, то рушника на портрет перевісив: сказано – червоний козак. Тимчиха не голосила над ним. Насилу витягла розбухле тіло, закопала в садку та й квіт. Потому внесла до хати ікону, бо вже не боялась ні Тимко, ні активістів. Бо вже відчувала: ще день, ще два – і не підведеться, не дочовгає до комори.

...Що менше могла Тимчиха покласти в казанок – навіть гнилий буряків чи розтертої кори, – то більше молилася, і відчувала, що молившись не дарма. Говорив же батюшка на казанні не раз, як Господь послав у пустелі манну небесну, і їли, і вижили.

Трійко діток лежали трьома полінцями, чи ще живі, чи вже мертві. «Господи, манни небесної для діточок!..» Прислухалася знов і знов – чи живі, та знай: «Господи, манни небесної!..». Прокидалася серед ночі: «Господи, манни!..».

І так Тимчиха заснула, гадаючи, чи не навів. Проте знову настав ранок, якийсь білий-білий і тихий-тихий, зілкий, бо туман скапував із голих гілок.

Тимчиха ледь підвелася, послухала, чи живі («Господи, манни!..»), й глигнула у вікно.

Садок був увесь білий. Її не спало на думку, що то випав сніг, лишень що то Господь таки змилиувався – і послав-таки милосердний манну з небес її діточкам!

Тимчиха взяла цеберко й ложку і відчинила інішні двері, щоби набрати того Божого дару, якого виблагала для себе й для дітей.

Усе: і подвір'я, і садок, і городець, і навіть стежки – геть-усе було густо всіяно печерицями.

Брат Віктор

Ілюстрація Арсена ГРЕБЕНЮКА

Право людини – не терпіти біль. Про це йшлося у слові К. Шаповал-Дейнеги. В усьому світі допомагають смертельно хворим, вписуючи знеболювальне у такій кількості, яка потрібна пацієнту. Це, наприклад, не 50 мг морфіну на добу, як у нас, а стільки, скільки треба, щоб не відчувати мук, зазначила вона. Великим кроком у паліативній медицині в Україні буде виготовлення таблетованого морфіну (перший випуск заплановано на грудень 2012 р.), маючи який, невиліковні зможуть бути самостійними у своїх діях.

Тож відділ організації благодійності та соціального служіння єпархії закликає православних християн не бути байдужими до цих людей, а проявляти милосердя, увагу та любов, відвідуючи їх у хоспісі чи на дому.

У консисторії

13 жовтня віце-канцлер єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний на запрошення голови Братства ветеранів ОУН–УПА Волинського краю ім. Полковника Кліма Савура Василя Кушніра взяв участь в урочистостях, присвячених 70-річчю створення Української повстанської армії, що проходили в Палаці культури Луцька.

Звертаючись до присутніх, о. Олександр зазначив, що майже кожне українське військове вибирання покровителькою Пресвятої Діви. Тож УПА теж вибиранна для себе охоронителькою Матір Божу. І не тільки для себе, а для всього українського народу, який повинен завжди боротися за правду, волю, чесність, підкреслив душпастир.

Нещодавно Верховна Рада України прийняла Закон «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» (№ 10492), який передбачає впровадження електронних біометричних паспортів. Це питання дуже гостро обговорюється в суспільстві, особливо в релігійному середовищі. Адже існує велика ймовірність, що цей закон обмежуватиме базові права людини.

На прохання інтернет-видання «Під прицілом» ухвалу закону 14 жовтня прокоментував голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко. Зокрема він зазначив: «На цей закон Президентіві потрібно накласти вето як на такий, що порушує право людей на приватність, породжує сумніви щодо невтручання в їх особисте життя. Більше того, в законі не прописано порядок відмови громадян від внесення персональної інформації у безконтактний електронний носій. А це вже насилля. З цього приводу митрополит Луцький і Волинський Михаїл нагадає: Господь створив людину вільною, зі свободою вибору. Закон же цей дозволяє її невинуваті обмежити. Тут для зловмисників – зелене світло: так вони легше зможуть отримувати доступ до персональних даних, слідкувати за людиною і шкодити їй. А з часом, очевидно, за допомогою нових технологій можна буде й маніпулювати людьми, змушувати їх робити те, що противне Божому Закону. Як тут не згадати слова з останньої книги Біблії – Одкровення святого Йона Богослова: «І він [антихрист, названий також звіром] зробить те, що всім, малим і великим, багатим і вбогим, вільним і рабам буде начертання на праву руку їх або на чоло їх, і що нікому не можна буде ні купувати, ні продавати, крім того, хто має це начертання, або ім'я звіра, або число імені його» (Одкр. 13:16–17). Чи біометричні паспорти не черговий етап на шляху сповнення цих слів? Очевидно, що так. Тому слід зробити все можливе, щоб захистити себе, наших людей, аби подібні законопроекти не стали законами країни».

20 жовтня головний редактор єпархіяльної радіостудії «Благо» протоієрей Віктор Пушко взяв участь у міжнародній конференції «Між журналістикою і ортодоксією: прозорість та відповідальність», проведеної у Львові в Українському католицькому університеті з нагоди 45-ліття журналу «Патріярхат». У заході брали участь редактори й журналісти провідних католицьких видань, зокрема аналітики ватиканської рубрики Сі-Ен-Ен Джон Аллен.

Отець Віктор, який, до речі, виявився єди-

Продовження на 3 стор.

Продовження. Початок на 2 стор.

ним представником Православ'я на цьому зібранні, взяв участь у злюбоденній дискусії: чи повинні та чи можуть узагалі церковні ЗМІ бути відвертими у висвітленні негативних моментів церковного життя, чи слід ухилятися і замовчувати їх, а пропагувати лише євангельське вчення і все хороше у Церкві. Як стверджує о. Віктор, думки щодо цього дуже розділилися, тож унаслідок дискусії в учасників конференції виникло ще більше запитань, аніж відповідей. Це значить, що проблема справді суперечлива і над нею треба працювати.

21 жовтня на території кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку відбулася добродісна акція «Подаруй надію!». Мета – збір коштів на медпрепарат «Фолем» для 16-річної онкохворої Алли Мельничук, без якого дівчинка не могла заступити на черговий блок хіміотерапії. Акцію влаштував відділ організації благодійності та соціального служіння єпархії (завідувач Валерія Лесюк).

Дівчата-добровольці вирішили збирати пожертви для Алли своєрідно. Вони напекли печива і пригощали ним усіх, хто вносив пожертву до скриньки. Також кожен охочий міг висловити своє побажання, слова підтримки для Алли, записуючи їх у спеціальний зошит. Незвичним стало це дійство для вірян, але відгукнулося чимало. Тож цього дня було зібрано 2313 грн із необхідних 3700. Проте трохи згодом, спасибі благодійникам, зібрали всю необхідну суму, ліки куплено і дитина розпочала лікування. Хоча для дівчинки – це тільки один етап на довгому шляху одужання.

Багато людей вже вболівають не лише за Аллу Мельничук, а й про інших дітей, що стали її братами й сестрами по нещастю. Добродішні не обмежуються матеріальною поміччю, а прагнуть і надалі стежити за долею хворих. Тож відділ організації благодійності та соціального служіння єпархії відкрив спеціальну сторінку в соціальній мережі «Фейсбук». За цією адресою – Facebook.com/socsluzhba – докладніша інформація про онкохворих дітей, які потребують допомоги.

У деканаті кафедрального собору

13 жовтня митрополит Луцький і Волинський Михайл у співслужінні з духовенством освятив нове приміщення редакції всеукраїнського журналу «Лісовий вісник». Разом з ними молилися начальник обласного управління лісового та мисливського господарства Богдан Колісник, головний редактор Оксана Чурило, журналісти, лісівники.

Ваша праця – це любов до рідного краю, до своєї землі, наголосив владика у вітальному слові. Адже на сторінках свого часопису доносите до людей важливість цієї благородної справи, яка несе й виховну мету, – не зашкодити лісу, а піклуватися про майбутнє сьогодні.

Цього ж дня архієрей взяв участь в інформаційно-благодійному заході «Право на зір», що проходив у Центрі хірургії ока професора Загурського в Луцьку (головний лікар Тетяна Єремєєва). Захід приурочено до Всесвітнього дня зору, який цьогоріч відзначали 11 жовтня. Мета акції: привернути увагу людей до проблем незрячих, поширити інформацію про новітні методи діагностики та хірургічне лікування в офтальмології, залучити благодійні кошти на потреби дітей із вадами зору.

Звертаючись до присутніх, владика Михайл підкреслив, що завдяки таким добрим справам незрячі мають можливість бачити цей світ таким, яким його створив Бог, аби духовно збагачуватися і бути щасливими. А на завершення слова високопреосвященний подарував Центру хірургії ока ікону великомученика і цілителя Пантелеїмона.

14 жовтня, на свято Покрови Пресвятої Богородиці, митрополит у співслужінні з духовенством освятив наріжний камінь під майбутній скульптурний образ Божої Матері на території управління ДАІ у Волинській області. У богослужінні взяли участь представники інших конфесій, начальник управління Володимир Гайовий, співробітники Державтоінспекції.

Ми сьогодні показали, що любимо наш край, бережемо православну віру, а омофор Божої Матері нехай буде над кожним із офі-

РАДИМО ПРИДБАТИ

Що новенького у єпархіяльній книгарні «Ключі»? З-поміж багатьох цікавою буде для широко загалу книга Вселенського Патріарха Варфоломія «Віч-на-віч із тайною». Православне Християнство у сучасному світі» (видавництво «Дух і літера», Київ).

Його Всесвятість простежує Благочестя від витоків і до наших днів, досліджує його богослов'я і духовну традицію, пояснює богослужіння та мистецтво. Важливий акцент на розгляді сучасних проблем, таких як свобода та права людини, соціальна справедливість і глобалізація, захист довкілля тощо. Особливу увагу приділено проблемам міжхристиянського і міжрелігійного діалогу як передумовам подолання бар'єрів між людьми.

ЧЕРНЕЧА АПТЕЧКА

Поради за книгою «Повна енциклопедія православної монастирської медицини» базуються на методах лікування, що здавна побутують в обителях. Усі рецепти – досвід ченців-лікарів – вельми прості й звичні. Однак закликаємо не займатися самолікуванням, адже будь-який дар природи порізно му діє на кожен організм. Перш ніж приймати той чи інший засіб, проконсультуйтеся з лікарем.

Догляд за волоссям і шкірою голови

Дивовижні властивості вина здатні оздоровити шкіру й волосся.

Лікування тонкого й ламкого волосся

Необхідно 15 г дигтярної мила, третину склянки білого вина, пів чайної ложки касторки.

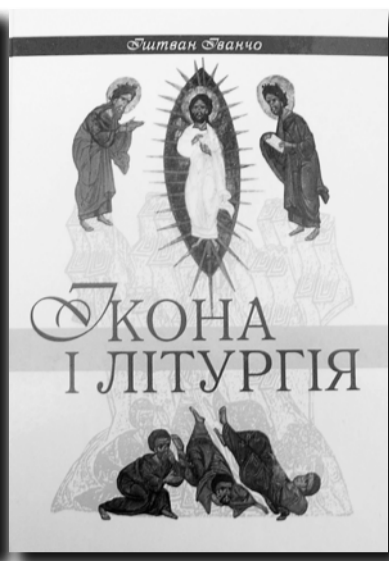
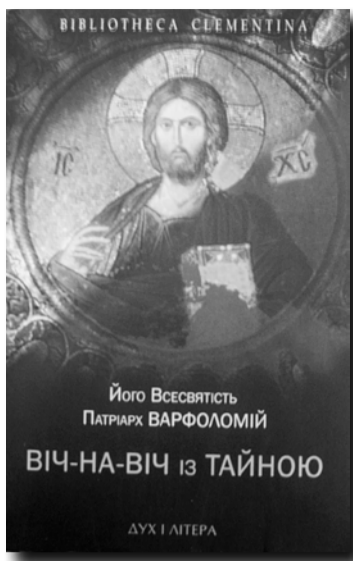
Приготування. Тричі на місяць застосовуйте як мийний засіб тільки цей. На вологе волосся нанесіть половину підготовленого розчину, розітріть його на голові до піни, старанно промиваючи волосся і м'яко масажуючи шкіру голови. Розчин, який залишився, нанесіть на трохи підсушене рушником волосся і, масажуючи, залиште на 3–4 хв. Потім старанно змийте ледь теплою водою і сполосніть прохолодною.

Сухе волосся спричиняє лупу й підвищену ламкість, може мати усічені кінці. Саме тому їх варто підживлювати, відновлювати й зміцнювати особливим розчином.

СПОСІБ 1

Потрібно: півсклянки білого вина, 1 склянку висівку, 250 мл води.

Приготування. Залейте висівки холодною водою і поставте на малий вогонь. Після того як суміш закипить, дайте їй поваритися 2–3 хв і зніміть з вогню. Коли розчин трохи охолоне, вли-

Тим, хто прагне поглиблювати знання і розуміння богослужіння та іконографії, буде корисною книга «Ікона і Літургія» о. Іштвана Іванчо (видавництво «Свічадо», Львів). Чому християни шанують святі зображення? Чи це була не ідолопоклонство? На ці та інші питання читач отримає розлогі відповіді. Найліпше розкриває зміст книги сам автор, пишучи: «...Я прошу, щоб за допомогою вміщених у книзі ікон і тлумачення їх богослов'я читач... шукав не лише естетичної насолоди; щоб відчув присутність Святого!»

З'явився друком настінний двосторонній церковний календар на 2013 р. Його випустив єпархіяльний видавничий відділ «Ключі».

За оформленням календар подібний до минулорічного. Зокрема, у ньому відображено особливо шановані на Волині свята й пам'ятні церковні дні. Однак у новому виданні вказано більше присвяток, днів шанування святих, докладніше викладено пояснення.

На одній стороні календаря розміщено світлину, де хор Центру християнського виховання дітей і молоді вітає в Луцьку Патріарха Філарета під час престольного празника кафедрального собору Святої Трійці. На другій стороні – Троицький храм у с. Тростьянець Ківерецького деканату, 365-річчя якого відзначатимемо у 2013-му. Тут же й Тростьянецька чудотворна ікона Божої Матері «Одигитрія» (поч. XV ст.).

Бажаєте придбати ці видання? Цікавитесь іншою духовною літературою? Звертайтеся до єпархіяльної книгарні «Ключі» (Луцьк, просп. Волі, 2 – біля обласної юнацької бібліотеки, тел. 050 339-73-66, 067 570-57-97), запитуйте у храмах нашої єпархії.

те біле вино і залиште настоюватися 35–40 хв у теплому місці. Потім відвар процідіть через складену в декілька разів марлю, добре віджміть висівки.

Застосування. Підготовленим відваром, розчиненим такою ж кількістю води, сполосніть чисте вологе волосся.

СПОСІБ 2

Потрібно: 3 столові ложки червоного вина, по 1 чайній ложці огіркового соку й мигдалевої олії, 50 г ріпчастої цибулі.

Приготування. Цибулю натріть на дрібній тертці та змішайте з вином. Після цього додайте олію і все старанно змішайте.

Застосування. М'яко втирайте розчин у шкіру голови, особливо в кінчики волосся. Через 10 хв старанно вимийте його теплою водою, а потім промочіть нагрітим рушником. Маску наносьте на волосся один раз на 4–5 днів упродовж 2 місяців. Потім зробіть перерву на 1–2 місяці й повторіть курс лікування.

Підготував Андрій ГНАТЮК

церів та працівників, сказав, звертаючись до присутніх, архієрей. Наостанок владика підніс у дарунок В. Гайовому образ Волинської ікони Божої Матері.

28 жовтня по завершенні недільної Божественної Літургії та подячного молебню за Україну в день парламентських виборів митрополит Михайл виголосив проповідь про воскресний день і громадянську активність.

Неділя спонукає людину нагадувати собі про початок дня з молитви особливої, урочистої, що лунає у храмі, наголосив високопреосвященний. Ніхто краще за нашу совість не сповістить про правильність життя нашого, про діла, молитву та віру. Над усім цим треба розмірковувати, перш ніж переступимо поріг храму Божого.

Цього відповідального дня архієрей закликав паству не бути байдужими й відвідати виборчі дільниці, активно висловлюючи свою громадянську позицію.

У Нововолинському деканаті

12 жовтня декан протоієрей Стефан Фультмес взяв участь в урочистостях з нагоди 70-ї річниці утворення Української повстанської армії, що проходили в міському Палаці культури. У вітальній промові душпастир зазначив, що героїчна історія УПА є для нас великим прикладом жертвового служіння в ім'я Вітчизни та любові до ближнього.

14 жовтня біля символічної могили борцям за волю України о. Стефан разом з іншим духовенством відслужив панахиду за полеглими. Серед учасників богослужіння були й представники влади.

22 жовтня декан на запрошення місцевого ліцею-інтернату взяв участь у посвяті 130 ліцеїстів, які цього року вступили на навчання. По завершенні молебню душпастир привітав вихованців закладу з прийняттям присяги, побажав успіхів і вручив на молитовну згадку іконки. Хор собору Святого Духа проспівав многоліття.

У Горохівському деканаті

14 жовтня парафія Святого Миколая Чудотворця в Горохові відзначила 20-річчя священнического служіння настоятеля протоієрея Романа Яніва та 10-ліття від заснування свого храму. Божественну Літургію з цієї нагоди очолив єпископ Володимир-Волинський Матфей. Із ним співслужили декан протоієрей Андрій Сидор, о. Роман, намісник луцького Замкового монастиря Архангелів ігумен Святополк (Канюка) та місцеве духовенство.

Радість свята розділили багато мирян, зокрема: голова райради Леонід Андрійчук, начальник державної податкової інспекції району Руслана Дейнега, директор психоневрологічного інтернату Юлія Ковальчук, директор Горохівського коледжу Львівського національного аграрного університету Микола Нарихнюк.

За Богослужінням владика виголосив проповідь про свято Покрови, парафію та її співців нагородив благословенною грамотою митрополита Михайла. Церковна громада подарувала настоятелю хрест із прикрасами.

На раді Церков

15 жовтня митрополит Луцький і Волинський Михайл, голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко взяли участь у черговому засіданні Волинської ради Церков.

Зустріч відбулася в облдержадміністрації з ініціативи її голови Бориса Клімчука, який запропонував релігійним організаціям долучитися до спорудження в Луцьку пам'ятника християнському милосердю. Незабаром його встановлюватимуть біля храму Воздвиження хреста Господнього.

Ідея, звісно, не викликала заперечень, тож владика звертається до священнослужителів і мирян із закликом підтримати цей проект, що єднатиме волинян. Пожертви можна переказувати за реквізитами обласної організації ветеранів України, код 21733988, р/р 2600500002743 у ПАТ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 300023 з поміткою «На пам'ятний знак».

На засіданні ради Церков розглядалися й інші питання. Зокрема, представники нашої Церкви вже вкотре наголосили на необхідності активізації викладання в загальноосвітніх школах області основ християнської етики.

Закінчення на 6 стор.

Великомучениця Параскева-П'ятниця (день ушанування 10 листопада). Кінець XVII ст., с. Верхнів Іваничівського району. Матеріал і техніка: дерево, левкас, темпера.

Ще у ранньохристиянські часи на території європейських країн значного розвитку досягло шанування великомучениці Параскеви П'ятниці, обезглавленої за римського імператора Діоклетіана.

Під іменем Параскеви у візантійсько-слов'янському світі було відомо кілька святих мучениць. На Русі особливо шанувалися Параскева Іконійська та Римська, але життя та подвиги обох Параскев часто змішувались, у результаті чого виник єдиний образ, популярний в українському іконописному мистецтві.

Важливий аспект шанування св. Параскеви пов'язаний з її іменем, що по-грецьки означає день тижня – п'ятницю. Згідно з легендою, свята народилась у п'ятницю, тому і названа так батьками, які довго були бездітні. Її ім'я асоціюється зі Страсною п'ятницею і хресною жертвою Ісуса Христа, водночас вона шанується і як мучениця, адже перенесла страждання за християнську віру.

У народній свідомості свята вважалася захисницею домашнього вогнища, родючості, шлюбу і торгівлі, а також покровителькою хатньої жіночої праці. Вона добра, мудра господиня, яка приносить у дім достаток і щастя долю. В усному фольклорі Параскеву пестливо називають «П'ятюнка», про неї кажуть: «Свята П'ятниця дари давала, бо господиня добра була».

Образ угодниці був одним з найбільш популярних в українському релігійному маляр-

стві. Ікону св. Параскеви з села Верхнів виконав народний майстер. Він зберігає знання іконографії й розуміння духовної значності образу, проте живописна майстерність досить спрощена. Параскева зображена у вигляді молодої дівчини з великими очима, нижнім рум'янцем на щоках, пишним густим волоссям, розсипаним за спиною. У її правій руці довгий чотириконечний хрест, обвитий пагонами квітів, у лівій – довгий сувій з текстом: «Парасковейа міні імя нарицається, іже єсть п'ятниця, понеже пять ран Господа моего на кресті проп'ятого всегда во сердці моем имію, і того ради муки вся терплю, яко да с Ним і царствую».

Невідомий маляр з дивовижною легкістю окреслює кожну живописну деталь. Бганки одягу – білої туніки, синього далматика та червоного плаща – прописано широкими смугами більш темного відтінку. Тонкий рисунок орнаменту прикрашає краї рукавів і горловину сорочки, квітковий декор оздоблює плащ. Червоний колір плаща святої є обов'язковим при її зображенні. Згідно з іконографічною традицією, це – божественна енергія, яка дає життя творінню, а в образах мучеників – символ страждань, вказівка на кров Христову, символ Божої любові і спасіння. Образ вражає яскравою колірною гамою – теплою і водночас насиченою.

Тло ікони золочене, покрите багатим різьбленим орнаментом, в основі якого лежать стилізовані рослинні пагони.

Людмила КАРПЮК,
провідний науковий співробітник
Музею волинської ікони

ДЖЕРЕЛО З РОДИННОГО ХУТОРА

Анатолій Шеремет, сільський голова Куликовичів на Маневиччині, та його дружина Світлана взялись облагородити ключ, колись дорогий усім односельчанам. До нього приходили як до рятівної криниці, незважаючи на погоду. За радянських часів місце запустили. Подружжя вирішило повернути пам'ятку людям, а щоб вода не втратила помічної сили, ще й освятити.

– Отак та Катерина ходила. О! О! О! – Уляна Трохимчук поволі спускається до джерела. Їй самій уже 87, але йде, бо пам'ятає: та вода має велику силу. Сходить і розповідає про 96-річну бабу Катерину, яка померла 4 роки тому. Самотня жила неподалік, а джерело було нижче. І вона попри вік і неміч чи то влітку, чи то взимку разом з іншими людьми топтала сюди стежку і тягнула на гору з криниці воду. Та вода давала бабі Катерині силу. – Слабкі люди просили теї води. Такі, що по 90 років мали й лежали. Колись же лікарів було мало. Та й до тих було далеко. Не знаю, чого старим слабим людям хотілося з теї криниці води. Температура вони мали чи що? Бо ця вода була така холодна, здорова.

Пам'ятають про джерело із 30-х років. Не оминають його й тепер, коли йдуть на сінокіс чи женуть на пашу корів. Тягнуться з віддалених кінців. Люди вірять у цілющість води з цього ключа.

– Вона сильно спрагу втамовує, – продовжує донька баби Уляни Тетяна Войтович. – Як підеш нап'єшся, здається, аж стаєш здоровим від неї. Сильно така холодна приємна водичка.

Тепер над джерелом купол, увінчаний хрестом. Шеремети купили стару хату неподалік, де жили прабатьки Анатолія, зокрема, й та сама баба Катерина. Відроджена криниця – в пам'ять про свій рід.

– Тут ще жили мої дід з бабою, мама провела дитячі роки. Тож згодом ми не раз приходили сюди як до родинного місця: і на Різдво, і на інші великі свята. І це все успадковувалося найперше в душі. А тепер ще й матеріально. Ми люди не вічні, – каже Анатолій Спиридонович. – Хай інші бачать, що це продовження нашого роду. І хай джерело служить людям віками.

Зараз у хаті ремонт. Давнє родинне обійстя тепер належить молодшому синові Шереметів Сергію. Тож за його почином відродилася криниця.

– То було рішення як поклик душі. Зважаючи на те, що це місце було священним для наших пращурів, виникла ідея його увічнити. Ми оно-

вили криничку та встановили над нею маленьку каплицю, щоб і в майбутньому люди приходили та дякували Богові за даровану воду.

До джерела збудували сходи. Тепер спускатися й підніматися безпечно. Криницю укріпили дошками й бетоном. Допомогли працівники водного районного господарства.

– Ми його трошки розширили, щоб був більший об'єм води, – каже пан Анатолій. – По краях забрили дубові стовпи і трохи розширили, щоб більше води було.

Урегулювали рівень води – її тут не більше півтора метра. Зайва витікає на луг і живить поблизу річку. Ключ доволі потужний. Коли під час паводків Стир виходить на заплаву, то струминею води з криниці витісняє річкову воду і джерело не замулюється.

– Ми вирішили це джерело присвятити Волинській Богородиці, – повідала нам Світлана Шеремет, – тому що ми волиняни. Волинська ікона Божої Матері була призабута і тепер відроджується. Ми багато знаємо ікон інших, але шанувати треба найперше своє. Джерело також присвячене нашим волинським предкам, які опікувалися ним.

Маневичький декан протоієрей Андрій Закидальський освятив образ Волинської Богородиці, який оберігатиме криницю. Тепер, каже, то настанова для молоді – шанобливо ставитися до цього місця.

– Освячення цього джерела важливе для Волині, зокрема Маневиччини. Так, є справді багато місць, до яких линули люди, щоб попросити в Бога помочі й благословення. Переконаний глибоко, що і тут буде безліч людей, які захочуть доторкнутися до духовного світу і попросити у Всевишнього благодатної зцілюючої сили.

27 жовтня джерело освятив митрополит Луцький і Волинський Михайл.

– Не кожного Господь сподобить бачити початок будівництва і не кожному Господь кладе на серце зробити якусь духовну річ, – зазначив архієрей. – Здається, дуже просто: взяв і будеш. Але до цього треба дозріти духовно, бачити внутрішню потребу в цьому. І я можу з приємністю відзначити, що цій родині Творець поклав на серце зробити святу справу.

Воду куликовичького ключа дослідять спеціалісти. Але в тому, що вона помічна, люди не сумніваються. Невдовзі над стежкою до криниці поставлять більшу каплицю. Митрополит заклав капсулу в її фундамент.

Андрій ГНАТЮК

Світлина інформаційної служби єпархії

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

Шукаючи Бога

6 жовтня митрополит Луцький і Волинський Михаїл освятив новий храм Преображення Господнього у селищі Локачі. З ним співслужили декан і настоятель парафії протоієрей Ігор Дружинець, горохівський декан протоієрей Андрій Сидор, нововолинський – протоієрей Стефан Фультес, ковельський міський – протоієрей Анатолій Александрук та інше духовенство. У Богослужінні взяли участь голова райдержадміністрації Володимир Мазурок, голова райради Василь Демидюк, депутати облради Борис Загрева, Сергій Мартиняк, Михайло Скопчук.

Звертаючись до вірних, архіпастир виголосив слово про значення будівництва храму. Зокрема підкреслив: спорудження церкви – це вираження стану нашої душі, що спонукає до роздумів, пошуку Бога, визначення ролі віри в житті.

На завершення Служби владика нагородив найбільших жертводавців: Євгена Москалюка – орденом Святителя Миколая Чудотворця, Михайла Васькова – орденом Архистратига Михаїла, інших – благословенними грамотами. Новозбудований святині архієрей подарував Волинську ікону Божої Матері.

Нова церква в Зміїнці

7 жовтня митрополит Михаїл освятив новозбудований храм Преображення Господнього в с. Зміїнець Луцького районного деканату. Із владикою співслужили благочинний протоієрей Володимир Присяжнюк, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Ігор Швець, декан монастирів єпархії ігумен Константин (Марченко), настоятель парафії протоієрей Володимир Лозинський, інше духовенство – місцеве із Рівненщини та Львівщини.

У Богослужінні взяв участь голова сільради Ігор Ярмольський, якого за вклад у спорудження церкви було нагороджено орденом Великомученика Юрія Переможця, інших жертводавців відзначено численними патріаршими й архієрейськими благословенними грамотами. Високопреосвященний виголосив проповідь про Боже провидіння.

Освята храму в день ангела

13 жовтня, коли Церква вшановує святителя Михаїла, першого митрополита Київського і всієї Русі, наша єпархія відзначає день ангела митрополита Луцького і Волинського Михаїла. Цьогоріч владика зробив цю дату особливою: освятив домовий храм Волинської православної богословської академії (ВПБА). Церкву, розташовану на мансардному поверсі академічного корпусу, названо на честь усіх волинських святих.

У чині освячення та першій Божественній Літургії, відправленій одразу ж у цьому храмі, взяли участь єпископ Володимир-Волинський Матфей, канцлер протоієрей Микола Цап, ректор протоієрей Ігор Швець із викладачами і студентами ВПБА, благочинні єпархії, інші священнослужителі, віряни.

Під час Служби Божої двоє студентів академії стали дияконом і священником, а на завершення Відправи було освячено хоругви й прапори з символікою ВПБА.

Від духовенства і мирян єпархії вітальне слово виголосив владика Матфей, подарувавши митрополитові ікону його святого покровителя. Ректор подякував правлячому архієреєві за труди в будівництві академії.

У слові до присутніх високопреосвященний наголосив: особливість цього храму в тому, що Богослужіння тут звершуватимуть студенти цієї духовної школи, які для наслідування матимуть за приклад подвижництво святих нашого краю.

Ківерецьке торжество

14 жовтня, на Покрову Пресвятої Богородиці, митрополит Михаїл очолив Божественну Літургію в однойменному храмі Ківерець із нагоди престольного празника, 15-річчя від освяти місця під будівництво цієї церкви та 5-ліття надання їй статусу собору. Для подвійного ювілею подбали й про подвійний спів: окрім місцевих голосів прослава Пречистої Діви лунала ще й від архієрейського хору «Оранта».

Із владикою співслужили декан і настоятель парафії протоієрей Іван Семенюк, духовенство місцеве та з Луцького районного благочиння. У Відправі взяли участь представники обласної та міської влади.

Звертаючись до вірян, архієрей побажав усім покровительства Божої Матінки в подальшій розбудові християнського життя та української держави.

Валерія ЛЕСЮК
Світлина інформаційної служби єпархії

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на 2, 3 стор.

Також треба вже нарешті вирішувати проблему святкування недільного дня (робота у вихідні ринків, супермаркетів, навчальних закладів тощо).

Б. Клімчук висловив розуміння порушених питань і висловив готовність робити послідовні кроки щодо їх вирішення.

У капеланській службі

18 жовтня митрополит Михаїл взяв участь в урочистих заходах із нагоди 20-річчя Луцького прикордонного загону та освятив пам'ятний знак на честь воїнів-прикордонників усіх поколінь, який установлено на території управління загону, і новий житловий комплекс для військовиків. Із владикою співслужили канцлер єпархії протоієрей Микола Цап і духовенство кафедрального собору Святої Трійці.

У богослужінні брав участь голова Державної прикордонної служби України Микола Литвин. Високопреосвящений благословив високопосадовця на плідну працю й подарував йому натільний хрестик-мощовик із частинкою дерева від однієї з чудотворних ікон Пресвятої Богородиці.

У Луцькому районному деканаті

18 жовтня в рамках місячника милосердя, проголошеного в луцькій бібліотеці-філії № 6, тут відбулася зустріч настоятеля парафії Мучениці Параскеви-П'ятниці с. Милуші священника Богдана Репінського з учнями 8-Б класу Навчально-виховного комплексу ЗОШ I-II ступенів № 7 – природничий ліцей. Тема заходу «Бог в душі – милосердя у вчинках».

Ісус Христос прийшов на землю, щоб показати людям любов, яка проявляється у милосерді, зазначив, звертаючись до присутніх, о. Богдан. Про любов до ближнього і йшлося далі на тематичній зустрічі. Школярі, до речі, не просто прийшли послухати бесіду про милосердя, а приготувалися до неї, створивши мультфільм про цю чесноту.

У ВПБА

19 жовтня економ Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Дрозд на запрошення директора ТзОВ «Агропродторг» у м. Луцьку Віктора Курача відправив на цьому підприємстві подячний молебень із нагоди Дня харчової промисловості. Дякуючи колективу за благодійництво, зокрема й щодо академії, душпастир окропив учасників богослужіння освяченою водою й виголосив слово про значення хліба в житті християнина.

У Старовижівському деканаті

21 жовтня на парафії Святого Василя Великого селища Стара Вижівка перебувала копія Белзької (Ченстоховської) ікони Божої Матері з храму Покрови Пресвятої Богородиці с. Поворськ Ковельського районного деканату. Образ привезли священники з Голуб та с. Облани протоієрей Андрій Сех і Любомир Чехович, у цих церквах знаходилась ікона з 14 жовтня.

Святиню зустріли на початку селища й хресним ходом перенесли до храму. Настоятель протоієрей Іван Зеленко (благочинний) і співслужінні з іншим духовенством відслужив акафіст Пресвятій Богородиці й виголосив слово про значення ікони та підкреслив, що відтепер Белзька Богородиця відвідуватиме старовижівську парафію щороку.

Серед учених

24 жовтня єпископ Володимир-Волинський Матфей на запрошення Волинського краєзнавчого музею взяв участь у відкритті XIX міжнародної наукової конференції «Волинська ікона: дослідження та реставрація», присвяченої пам'яті українського мистецтвознавця Павла Жолтовського, 345-річчю від дня народження ігумена Іова (Кондзелевича) та 125-річчю від часу заснування давньосховища при Свято-Володимирському братстві у Володимирі. Архієрей виступив із вітальним словом, подякувавши працівникам музею за збереження старовинних образів.

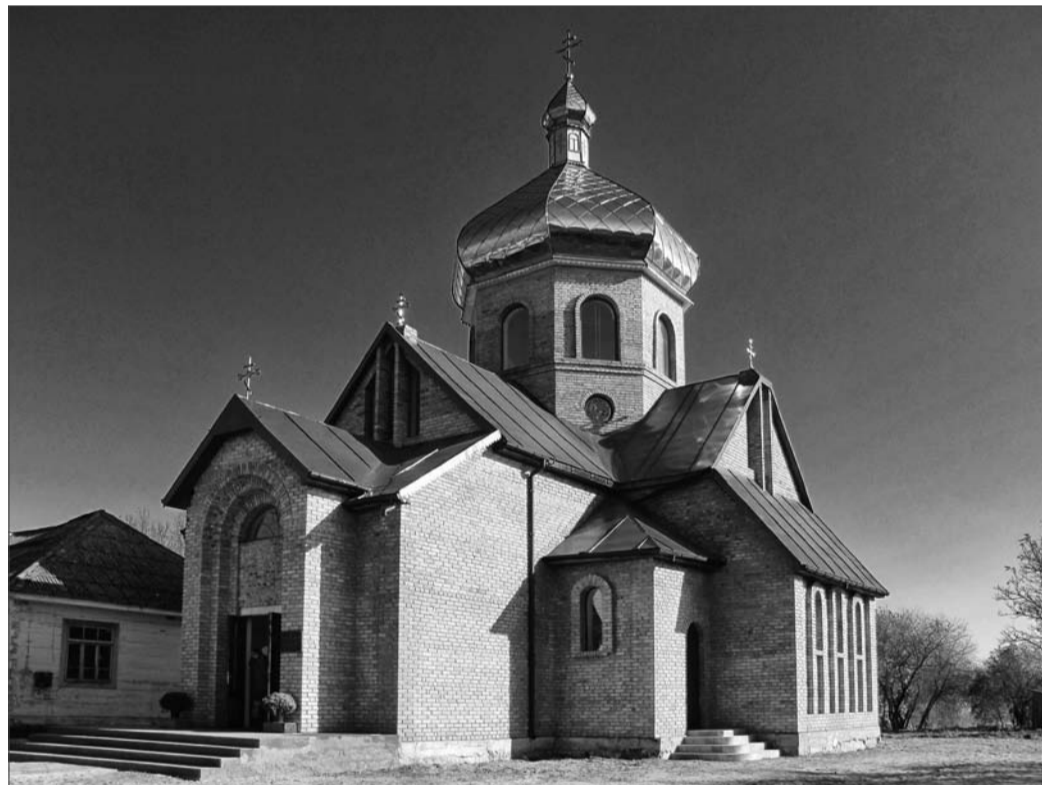
За матеріалами конференції видано збірник, у якому вміщено статті й повідомлення 45 авторів. Окремий його розділ присвячено Холмській чудотворній іконі Божої Матері. Видання ілюстроване, більшість світлин публікується вперше.

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

Наша реліквія

У луцькому кафедральному соборі Святої Трійці – нова копія Волинської ікони Божої Матері та відреставрований кивот для неї. 14 жовтня після Вечірні митрополит Михаїл у співслужінні з соборним духовенством відправив чин її освячення. Образ постав у храмі завдяки пожертві головного лікаря Центру хірургії ока професора Загурського в Луцьку Тетяни Єремеевої. Ця реліквія близька для нас, бо Волинь завдяки була і буде під покровом Богородиці, наголосив владика, звертаючись до духовенства і вірян.

Бо місце – святе

20 жовтня наш митрополит освятив новий храм Покрови Пресвятої Богородиці в с. Милянівичі Турійського деканату і відправив у ньому Божественну Літургію. Із владикою співслужили благочинний протоієрей Микола Дяньків, настоятель священник Володимир Пиріг, духовенство місцеве і з Нововолинського, а та-

кож Володимирського та Ковельського районних деканатів. У Відправі взяла участь сільський голова Олена Матвіїв.

Упокій, Господи

26 жовтня митрополит Луцький і Волинський Матфей взяв участь у відправі похорону новоспочилого митрополита Євсевія (Політила), який донедавна був керуючим Рівненської єпархії і постійним членом Священного Синоду нашої Церкви. Відспівування проходило в храмі Святого Йоана Золотоустого Львівської православної богословської академії під проводом митрополита Львівського і Сокальського Димитрія.

У Рожищанському деканаті

28 жовтня єпископ Володимир-Волинський Матфей освятив нові дзони і приміщення недільної школи на парафії Різдва Пресвятої Богородиці в Рожищі з нагоди 20-річчя утворення громади Київського Патріархату в цьому місті.

Під час Божественної Літургії та чину освяти з владикою співслужили благочинний та настоятель парафії протоієрей Василь Шняк, намісник луцького Замкового монастиря Архангелів ігумен Святополк (Канюка), намісник монастиря Успіння Пресвятої Богородиці в с. Сокол (Сокуль) ігумен Яків (Мільян), місцеве духовенство та з Луцького міського деканату.

Звертаючись до присутніх, архієрей виголосив слово про значення в духовному зростанні християн становлення та зміцнення парафії.

Коли у 1992 р. створили цю першу громаду, люди були настільки піднесені, що за чотири місяці збудували храм, зазначив о. Василь. Але й нині не менше прикліються про Божу домівку. Ось своїми силами спорудили дзвіницю (дзони 100, 50 і 30 кілограмів), під якою розмістилась двокімнатна недільна школа.

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті Pravoslavia.volyn.ua

кож Володимирського та Ковельського районних деканатів. У Відправі взяла участь сільський голова Олена Матвіїв.

У проповіді архієпископа наголосив на важливості зрозуміти мету життя, яка насамперед полягає в прославленні Бога, молитві, любові до ближнього.

На завершення Служби високопреосвящений відзначив найбільших благодійників парафії: Григорія Корця – орденем Архистратига Михаїла, Антоніну Дем'янчук-Шалапай – орденем Великомучениці Варвари, благословенними грамотами – місцеві сільську раду, школу, ТзОВ «Віра-1», Бориса Загреву, братів Яренчуків, Миколу Семенюка, Марію Пиріг, сім'ю Стадників-Дзявків.

Під час війни храм у Милянівичах згорів. Згодом на тому ж місці збудували клуб. У 1990-х рр. це приміщення передали Церкві (використовувалося як тимчасовий храм). Тож звести нову домівку Божу було вирішено поруч, аби нащадки відчували нерозривну пам'ять, пов'язану з цим особливим місцем.

На парафії рідкісного ймення

У храмі Преподобної Параскеви Сербської с. Затурці Локачинського деканату освячено нову ікону цієї угодниці з умонтованою частинкою її мощей. Чин освяти відправив 27 жовтня єпископ Володимир-Волинський Матфей на завершення Божественної Літургії з нагоди престольного празника та 90-річчя заснування церкви. Образ написано за кошти уродженки села Зінаїди Устьянцевой.

Із владикою співслужили декан протоієрей Ігор Дружинець, настоятель священник Василь Кравець та інші душпастирі.

У проповіді архієрей відзначив чесноти преподобної Параскеви й підкреслив необхідність шанобливого ставлення до матерів.

Наприкінці свята громаду було відзначено благословенною грамотою митрополита Луцького і Волинського Михаїла. А вихованці парафіяльної недільної школи привітали духовенство віршованими рядками.

Валерія ЛЕСЮК

Світлина інформаційної служби єпархії

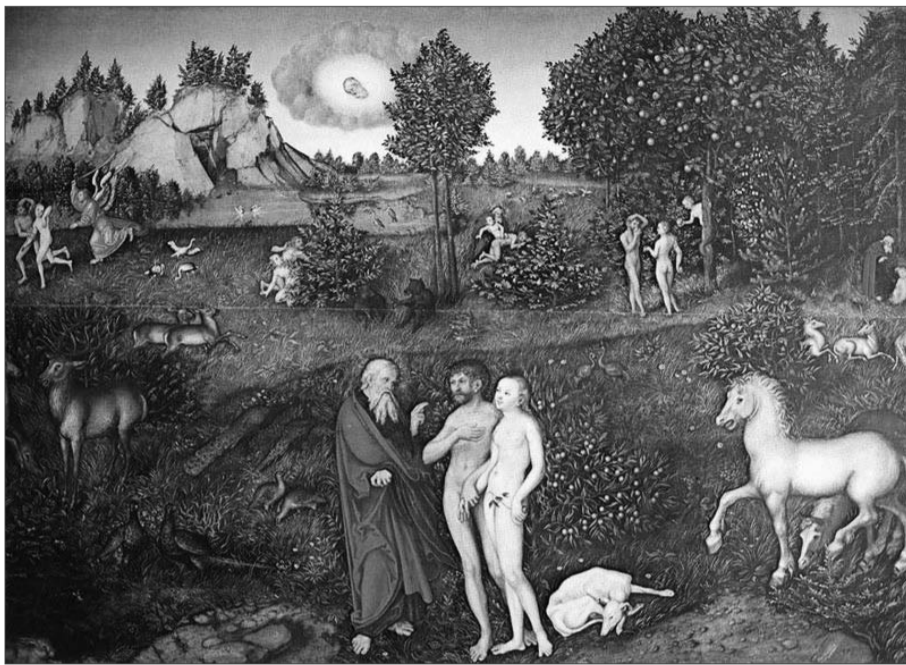

ПІЗНАЄМО БІБЛІЮ

ОПИС РАЮ

«І насадив Господь Бог рай у Едемі на сході, і примістив там людину, яку створив. І виростив Господь Бог із землі всяке дерево, приємне на вигляд і добре для їжі, і дерево життя посеред раю, і дерево пізнання добра і зла» (Бут. 2:8-9)

«І насадив Господь Бог рай у Едемі на сході, і примістив там людину, яку створив» (Бут 2:8). Створивши першу людину, Всевишній не залишає її напризволяще, а промишляє про неї. Це перш за все виражається в тому, що поселяє її в особливо приготуваному, кращому місці на землі, «в Едемському саду» (по-єврейськи «ґан Еден»). Єврейське слово «Еден», означає назву країни, «ґан» – огорожене місце, «сад» (Втор. 11:10; Іс. 51:3; Єр. 31:8-9). В інших місцях Біблії рай називається «садом Божим» (Бут. 13:10; Єзек. 28:13; 31:8), або «садом Едему» (Бут. 2:15; Бут. 3:23-24; Йоїл 2:3), або ж просто «Едемом» (Єзек. 31:9 та ін.).

Адам і Єва в саду Едему. Лукас Крахас Старший

«...На сході...». Деякі з біблійних перекладів це географічне позначення замінують хронологічним, перекладаючи єврейський термін «мікседем» висловом «на початку». Але грецький, сирійський, церковнослов'янський і український

переклади подають саме – «на сході», бо і в інших місцях Біблії цей термін зазвичай позначає місце, а не час (Бут. 3:24; 4:16). Країна Едем, яку, за вказівкою інших священних книг (Іс. 37:12;

вистію, але представляла один із видів надприродної дії божественної благодаті, пов'язаної з куштуванням його плодів як із зовнішнім, символічним знаком. Тому крім буквального

розуміння (Одкр. 2:7; 22:2), дерево життя, як у самому Писанні, так і в отців Церкви отримало таємничо-пробранне значення, вказуючи головним чином на хресне дерево, яким Господь повернув нам духовне життя, і на таїнство Євхаристії як спасительний плід цієї хресної жертви (Ін. 6:51-58), що веде до вічного блаженства.

«...І дерево пізнання добра і зла». Це було інше знамените райське дерево, що росло по сусідству з першим (Бут. 3:3, 2:9), але володіло, як відкрилося згодом, протилежними йому властивостями (Бут. 3:17). Бог обрав це дерево як засіб випробування віри і любові Адама, а також його вдячності до небесного Отця, тому Він і дав йому заповідь не їсти від плодів цього дерева. Від цієї-то заповіді воно, ймовірно, й отримало свою назву. «Дерево пізнання», – говорить митрополит Філарет (Дроздов), – яке було обрано зряддям випробування, показувало людині, з одного боку, безперервно зростаюче пізнання і насолоду добра в слухності Богу, з іншого – пізнання і відчуття зла в непослуху». Оскільки взагалі заповідь щодо цього дерева мала на увазі розвиток вищих здібностей людини як розумної істоти, то й на нього перейшла назва «дерево розуміння», або «дерево пізнання». За старозавітною думкою, все пізнання мало моральний характер, тож «добро і зло» беруться тут як два протилежних полюси всього пізнання.

Андрій ХРОМЯК, викладач ВПБА, кандидат богословських наук

Не розумієте деяких місць у Святому Письмі? Бажаєте ґрунтовних пояснень окремих цитат із Біблії? Звертайтеся до редакції: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1, (0332) 72-21-82, pres-sluzhba@ukr.net

ОГОЛОШЕННЯ

У Луцьку, на просп. Волі, 2 працює **епархіальний оптово-роздрібний склад-магазин**. Тут можна придбати все церковне начиння, ікони,

священничий одяг тощо. Магазин працює в понеділок-п'ятницю з 10 до 18 год, в суботу – з 10 до 15 год. Обідня перерва з 13 до 14-ї. За довідками звертатися до Богдана Тишкевича, тел. (066) 217-25-58.

ВІТАННЯ

Ювілеї
священнику **Євгену Рудю**, настоятелю парафії Апостолів Петра й Павла в с. Сокиричі Ківерецького дек., 4 грудня – 15 років священничого служіння;
священнику **Андрієві Суднику**, настоятелю парафії Вознесіння Господнього в Устилузі Володимирського райдек., 13 грудня – 30 років;
протоіерею **Євгену Шевчуку**, володимир-

ському районному деканові й настоятелю собору Великомученика Юрія Переможця у Володимирі, 19 грудня – 15 років священничого служіння;
священнику **Сергієві Медведєву**, настоятелю парафії Апостола Андрія Первозваного в Луцьку, 25 грудня – 30 років;
священнику **Олександрові Добросоку**, настоятелю парафії Апостолів Петра й Пав-

ла в Ковелі, 29 грудня – 10 років священничого служіння;
священнику **Василеві Матвійчуку**, настоятелю парафії Апостолів Петра й Павла в с. Волиця Іваничівського дек., 30 грудня – 35 років.
Щиро вітаємо! Божого благословіння, міцного духовного й тілесного здоров'я та всіляких гараздів!

ОФІЦІЙНО

Протоіерея Сергія Кушнара за порушення церковної дисципліни відчислено з кліру парафії Архистратига Михаїла с. Дачне Ківерецького дек., заборонено у священнослужінні із зарахуванням поза штат епархії (указ № 70 від 24 жовтня 2012 р.).
Священнику Андрієві Нижнику оголошено догану за порушення церковного уставу: виконання треб на території чужої парафії (указ № 72 від 25 жовтня 2012 р.).

Слухайте самі, радьте іншим!
Щонеділі о 7.30 – православна передача «Благо» на радіостанції «Сім'я і дім» (102,4 МГц).
Автор і ведучий протоіерея Виктор Пушко пропонує розповіді про свята й тлумачення

чення недільних євангельських читань (рубрика «Слово душпастиря»), спілкування зі священнослужителями та мирянами на актуальні теми («Варто дослухатись»), про християнську художню літературу («Помічне читання»), а також церковні вісті, анонси тощо.

ПАЛОМНИЦТВА

17 листопада – до святинь Києва: Печерська лавра – Феофанівський, Введенський, Видубицький, Іонівський, Михайлівський Золотоверхий монастирі – Андріївська церква – Володимирський собор (Патріарша Служба). Зголошуватись до 15 листопада. Виїзд 16 листопада о 23.30. Повернення – 17 листопада о 23.30. Вартість поїздки 250 грн.
9 грудня – до почаївських святинь: Почаївська лавра – монас-

тир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни. Зголошуватися до 8 грудня. Виїзд о 6.30. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 80 грн.
Під час Великого посту 2013 р. – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа» проводиться з благословіння Патріарха Філарета): Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Ярденит – гора Сіон –

Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран.
Виїзд на всі прощі – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі епархії «Осання» (керівник Лариса Савчук) за тел. (0332) 71-83-77, (050) 812-09-79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської епархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ПрАТ «Волинська обласна друкарня»
Луцьк, просп. Волі, 27. Тел. (0332) 24-25-07. Зам. 5318. Наклад 3500 пр. Передплатний індекс 91241

Редакція
Андрій ГНАТЮК (головний редактор), Віталій КЛІМЧУК (відповідальний секретар), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоіерея Віталій СОБКО, Валерія ЛЕСЮК, Олександр БІЛЬЧУК (верстка, «ІНІЦІАЛ»).

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРИЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1. Volynkonsystoria@ukr.net.
Час роботи: понеділок-п'ятниця (крім святкових днів), 10.00-16.00. Обідня перерва: 13.00-14.00

Керуючий епархією
Митрополит Луцький і Волинський МИХАїЛ.
Тел./факс (0332) 72-44-64

Канцелярія
Канцлер – протоіерея Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віце-канцлер – протоіерея Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Моб. (050) 956-70-00
Секретар Галина МЕЛЬНИК. Тел./факс (0332) 72-44-64

Інформаційно-видавничий центр
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоіерея Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність епархії) – info-sluzhba@ukr.net
Прес-служба (снівпраця зі ЗМІ) – pres-sluzhba@ukr.net

Сайт Pravoslavia.volyn.ua – info@pravoslavia.volyn.ua
Газета «Волинські епархіальні відомості» – vuvyev@ukr.net
Телестудія «Собор» – головний редактор Андрій ГНАТЮК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоіерея Виктор ПУШКО. Тел. (095) 126-40-77. Blah@ukr.net
Видавничий відділ «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97. Kljuchi@ukr.net

Капеланська служба
Старший капелан – протоіерея Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоіерея Юрій БЛИЗНЮК. Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

Паломницький центр «Осання»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

Відділ організації благодійності та соціального служіння
Завідувач Валерія ЛЕСЮК. Моб. (095) 037-67-00.
Social-sluzhba@ukr.net

ВАРТО ЗНАТИ

ПІД ПОКРОВОМ ПОДВИЖНИКІВ

Єпархія відзначила своє 1020-річчя, а також актовий день Волинської православної богословської академії (ВПБА)

22 жовтня у ВПБА відбулася науково-практична конференція «Волинська єпархія: минуле і сьогодення (992–2012 рр.)», присвячена її 1020-літтю.

У заході, який організував цей навчальний заклад, взяли участь: канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, ректор протоієрей Ігор Швець, ректор Львівської православної богословської академії протоієрей Ярослав Ощудляк із делегацією, ректор Рівненської духовної семінарії протоієрей Віталій Лотоцький, завідувач сектору «Історична Волинь» обласної наукової бібліотеки ім. Олени Пчілки Алла Понагайба, викладачі, студенти.

Звертаючись до учасників зібрання з вітальним словом, о. Ігор наголосив на актуальності теми для сучасності.

За результатами конференції видано збірник матеріалів, до якого увійшли наукові праці про

Торжество розпочалося з Божественної Літургії в кафедральному соборі Святої Трійці, яку очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із ним співслужили архієпископ Тернопільський, Кременецький і Буцацький Нестор, єпископ Харківський і Богодухівський Лаврентій, єпископ Тернопільський і Терехівський Павло, єпископ Дніпропетровський і Кіровоградський Симеон, єпископ Чернівецький і Кіцманський Марк, єпископ Володимир-Волинський Матфей, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, ректор ВПБА протоієрей Ігор Швець, ректор Львівської православної богословської академії протоієрей Ярослав Ощудляк, проректор Київської православної богословської академії протоієрей Олександр Трофимлюк, ректор Рівненської духовної семінарії протоієрей Віталій Лотоцький та інше духовенство.

За Богослужінням керуючий єпархією нагородив відомого підприємця, депутата обласної ради Степана Івахіва орденом Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня за значний вклад у розвиток нашої Церкви.

На завершення Відправи відбулась урочиста посвята першокурсників у студенти. Звертаючись до них, владика побажав цим учням Христовим іти вперед зі знаменами віри в руках.

Після Служби митрополит провів гостей у новий корпус академії. Огляд розпочали зі спортивного залу. Зокрема, тут розміщено тренажери, шведську стінку, тенісний стіл.

На другому поверсі – кав'ярня, професорська. На стінах розміщено стенди з інформацією про історію духовного закладу та його розбудову. На півповерхі нижче, біля входу в актову залу – фотовиставка Олександра Більчука «Дванадцять поглядів на Луцький замок». До речі, у майбутньому тут, як зазначив владика, експонувати свої доробки матимуть можливість й інші митці.

Третій поверх – це насамперед аудиторії. Тож

він вирізняється більшим технічним оснащенням. Тут встановлено відеокамери, щоб контролювати розпорядок навчання, є бездротовий інтернет і великі монітори для дистанційних лекцій. А гуртожиток і домовий храм містяться на четвертому поверсі.

Гордість академії – бібліотека, яка цього року заснувала чотири іменні книжкові фонди: канцлера протоієрея Миколи Цапа, доктора історичних наук Михайла Кучинка, кандидата богословських наук Петра Вінцукевича, історика-архівіста Володимира Рожка.

Пізніше в актовій залі відбулося святкове зібрання. З вітальним словом до присутніх звернувся отець ректор, який наголосив на здобутках. Зокрема, що в професорсько-викладацькому складі є 2 доктори наук, 12 кандидатів богословських наук, за останні чотири роки видано 8 наукових збірників. Недавно у ВПБА засновано науково-дослідний інститут, який очолив доктор історичних наук Володимир Борщевич. Усе це дасть змогу ширше співпрацювати не тільки з науковцями на Волині, а й за її межами, підкреслив о. Ігор.

Далі учасники урочистості прослухали доповідь «Духовні скарби Волині в світлі історичної перспективи початку ХХ століття» кандидата богословських наук викладача ВПБА Станіслава Беспалова.

Академію привітали: архієпископ Нестор, який підкреслив, що Волинь – край великих подвижників Благочестя, єпископ Лаврентій, котрий відзначив наполегливість владика Михаїла у розбудові духовної школи та надання їй статусу академії.

Очільники братніх навчальних закладів вітальні слова підсилювали ще й подарунками. Ректор ЛПБА о. Ярослав, наголосивши на споконвічному духовному зв'язку Галичини й Волині, передав бібліотеці ВПБА добірку богословських праць. Проректор КПБА о. Олександр подарував хрестильний ящик для домової церкви, а ректор РДС о. Віталій – на престольне Євангеліє.

Наостанок владика нагородив: орденом Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня – секретаря німецької благодійної організації «Україна. Допомога» Дагмар Беннер, ювілейними медалями ВПБА – керівни-

історичний шлях Волинської єпархії, організацію місіонерської діяльності Церкви, роль і значення православних монастирів, біографії найвизначніших душпастирів та інше.

23 жовтня, у празник, що іменується Собор волинських святих, у Луцьку відзначили актовий день Волинської православної богословської академії та 1020-ліття єпархії.

ка цієї структури Генрі Беннера та інших її співробітників. Кращих студентів було відзначено пам'ятними книгами.

Завершився актовий день духовним концертом академічного хору.

Валерія ЛЕСЮК

Світлина інформаційної служби єпархії

